

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetukset (EY) N:o 2164/98, annettu 5 päivänä lokakuuta 1998, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien laajavaikutteisten antibioottien tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 1
- Komission asetukset (EY) N:o 2165/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 17
- ★ Komission asetukset (EY) N:o 2166/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, sokerrinvalmistajien sokkerijuurikkaan myyjille B-maksun enimmäismäärän ja B-maksun välisen erotuksen vuoksi maksaman määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1997/1998 19
- Komission asetukset (EY) N:o 2167/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, banaanien tuontitodistusten antamisesta tariffikiintiön mukaisesti vuoden 1998 neljänneksi vuosineljänneksi (toinen jakso) (1) 20
- Komission asetukset (EY) N:o 2168/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 21
- Komission asetukset (EY) N:o 2169/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/98 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana 22
- Komission asetukset (EY) N:o 2170/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 23

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Komission asetus (EY) N:o 2171/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	24
Komission asetus (EY) N:o 2172/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	25
Komission asetus (EY) N:o 2173/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, asetuksessa (EY) N:o 1746/98 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	26
Komission asetus (EY) N:o 2174/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	27
Komission asetus (EY) N:o 2175/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	29
Komission asetus (EY) N:o 2176/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	31
Komission asetus (EY) N:o 2177/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta	33
Komission asetus (EY) N:o 2178/98, annettu 8 päivänä lokakuuta 1998, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1907/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	36

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

98/564/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 7 päivänä lokakuuta 1998, neuvoston päätöksen 98/256/EY muuttamisesta tiettyjen BSE:hen liittyvien kiireellisten suojatoimenpiteiden osalta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2974)** 37

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2164/98,

annettu 5 päivänä lokakuuta 1998,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien laajavaikutteisten antibioottien tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kanta-
misesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽¹⁾ (jäljempänä "perusasetus") ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1204/98⁽²⁾, jäljempänä "väliaikaisesta tullista annettu asetus", otettiin käyttöön väliaikainen tasoitustulli tiettyjen Intiasta peräisin olevien laajavaikutteisten antibioottien tuonnissa yhteisön markkinoille; nämä irtovalmisteina olevat antibiootit ovat amoksisilliinitrihydraatti, joiden CN-koodit ovat ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 ja ex 2941 90 00.
- (2) Yhteistyöhön osallistuneet vientiä harjoittavat tuottajat Kopran Ltd, Orchid Chemicals and Pharmaceuticals Ltd, Ranbaxy Laboratories Ltd ja Vitara Chemicals Ltd, jäljempänä "intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat", Intian valtion viranomaiset, jäljempänä "Intian viranomaiset", ja valituksen tehneet yhteisön tuottajat, jäljempänä "yhteisön tuotannonala", toimittivat väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen kirjalliset huomautuksensa.
- (3) Kaikki edellä mainitut osapuolet pyysivät ja saivat tilaisuuden tulla kuulluiksi perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja yhteisön tuotannonala esittivät lisäksi eriävät kantansa tapauksissa, jonka komissio järjesti yhteisön tuotant-

nonalan pyynnöstä perusasetuksen 11 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

- (4) Tietty tuotat ja kauppiat, jotka eivät aiemmassa vaiheessa tehneet itseään tunnetuiksi, ilmoittivat kantansa väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön-ottoon.
- (5) Komissio jatkoi lopullisten päätelmien tekoon tarpeellisenä pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkastamista.
- (6) Osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisten tasoitustullien käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Osapuolille asetettiin myös määräaika, jossa niiden oli annettava kyseisiä ilmoituksia koskevat huomautuksensa.
- (7) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton ja edellä mainittujen ilmoitusten jälkeen tehdyt suulliset ja kirjalliset huomautukset otettiin tarkasteltaviksi ja otettiin tarvittaessa huomioon lopullisissa päätelmissä.

B. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALAINEN TUOTE

- (8) Yksikään asianomainen osapuoli ei esittänyt huomautuksia tai uusia tosiasioita väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 8-10 kappaleen mukaisesta tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määrittelyä koskevista alustavista päätelmistä.
- (9) Komissiolle ilmoitettiin kuitenkin tietyistä ongelmista, jotka liittyvät, ilmauksen "irtovalmisteena oleva" tulkintaan. Näyttää siltä, että väliaikaisen tullin kohteena olevat antibiootit luokiteltiin CN-koodiin 2941, koska ne eivät ole annostettuina eivätkä vähittäismyyntimuodoissa tai -pakkauksissa. Muussa tapauksessa ne olisi luokiteltu CN-koodiin 3004. Tämän vuoksi määritelmää päätettiin muuttaa. Menettelyssä tarkastellaan siten laajavaikutteisia antibiootteja amoksisilliinitrihydraattia, ampisilliinitrihydraattia ja kefaleksiinia, jotka eivät

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 17

ole annostettuina eivätkä vähittäismyyntimuodoissa tai pakkauksissa ja jotka kuuluvat CN-koodeihin ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 ja ex 2941 90 00.

C. TUET

1. Passbook-järjestelmä (PBS)

a) Järjestelmän luonne

- (10) Intian viranomaiset väittivät, että kyseinen järjestelmä, josta kerrotaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 15-23 kappaleessa, oli perusasetuksen liitteen I i alakohdan sekä liitteiden II ja III mukainen sallittu tullipalautusjärjestely. Lisäksi liitteen I i alakohdassa ei edellytetä, että maahantuodut tuotantopanokset käytettäisiin vientituotantoon.

Liitteen I i alakohdassa kuitenkin selvästi todetaan, että maahantuodut tuotantopanokset on käytettävä joko vientituotteiden tuotantoon (liitteessä II tarkoitettu tullipalautusjärjestely) tai maahantuotujen tuotantopanosten määrän, laadun ja ominaispiirteiden on oltava samat kuin kotimarkkinoilla valmistettujen tuotantopanosten (liitteessä III tarkoitettu korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely). PSB-järjestelmä antaa mahdollisuuden tuoda tullitta tavaroita, jotka eivät ole vientituotteiden valmistukseen käytettäviä tuotantopanoksia tai tuotantopanoksia, joiden määrä, laatu ja ominaisuudet ovat samat kuin vientituotteeseen sisältyvien kotimarkkinoilla valmistettujen tuotantopanosten. Tämän vuoksi PBS-järjestelmän ei katsota olevan perusasetuksen mukainen sallittu palautusjärjestely tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely.

- (11) Intian viranomaiset viittasivat myös tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien (Standard Input/Output norms) järjestelmään perustuvaan tarkastusmenettelyyn, jota käsitellään väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 18 kappaleessa. Vientituotteille määritetyissä vakionormeissa vahvistetaan ne määrät tavanomaisesti tuotuja raaka-aineita, jotka tarvitaan yhden lopputuoteyksikön tuottamiseen. Intian viranomaiset väittivät, että järjestelmän tarkoituksena on varmistaa perusasetuksen liitteen I i alakohdan sekä liitteiden II ja III mukaisesti, ettei tuontitulleja palauteta liikaa. Intian viranomaisten mukaan komissiolla oli mahdollisuus tarkastaa kaikki toteutetut toimet varmistaakseen, etteivät palautetut määrät olleet liian suuria.

Tätä väitettä ei voida hyväksyä, koska tuontimaksujen liiallinen peruuttaminen liittyy ainoastaan asianmukaisesti luotuun palautusjärjestelyyn ja

koska on todettu, että PBS ei ole perusasetuksen liitteen I i alakohdassa sekä liitteissä II ja III tarkoitettu palautusjärjestely.

- (12) Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja vastasi, että tarkastusjärjestelmänä käytetään nimenomaan tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien järjestelmää, minkä lisäksi palautuksen saaminen edellyttää tuotantopanosselvityksen toimittamista jokaisesta vientitoimesta. Lisäksi yritysten oli toimitettava tuotantoprosessia koskevia asiakirjoja saadakseen tietyn määrän palautusta. Myös tuotantopanosten kansainvälisiä hintoja koskeva vienti-ilmoitus oli toimitettava. Edellytysten noudattamatta jättämisestä oli seurauksena rangaistuksia. Muutamien palautushakemusten hylkääminen osoitti, että järjestelmää käytettiin rajoittavasti.

Kuten edellä todettiin, kysymys siitä, ovatko PBS-järjestelmän toimintasäännöt kokonaisuudessaan perusasetuksen liitteiden II ja III tarkoittaman tarkastusjärjestelmän mukaisia, on merkityksellinen, koska järjestelmä antaa mahdollisuuden toimiin, joiden perusteella on selvää, että järjestelmä ei ole sallittu palautusjärjestelmän määritelmän mukainen.

Joka tapauksessa tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien perusteella voidaan määrittää ainoastaan teoreettinen tullimäärä. Tarkastusjärjestelmän on perustuttava toteutuneisiin toimiin. Näin ei ole PBS-järjestelmässä, koska siinä ei tarkasteta vientituotteen tosiasiallista tuotantopanosten määrää, vaan ainoastaan teoreettisen tuotantopanostmäärän tosiasiallinen kansainvälinen hinta. Tämän perusteella saadaan teoreettinen tullimäärä, johon palautus perustuu.

- (13) Intian viranomaiset väittivät, että tuotantopanoksia ja myyntiä koskevat vakionormit määritetään täysin perusasetuksen liitteiden I-III mukaisesti. Norveja muutettiin siten, että perustullin palauttaminen on mahdollista mutta erityis- tai lisätullin palauttaminen ei ole. Tavanomaisten tuotantopanosten alimman kansainvälisen hinnan käyttö johti erittäin varovaiseen laskentatapaan, minkä vuoksi tuontitullin liiallinen palauttaminen ei ole mahdollista. Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että liitteessä III säädetty perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaiset poikkeukset koskevat edellytykset täyttyvät ja että komissio ei käsitellyt liiallisia hyvityksiä varsinkaan arvioidessaan vakionormien soveltuvuutta tähän yhteyteen.

- (14) Vastauksena ensimmäiseen kohtaan todetaan, että järjestelmän luonteeseen sisältyy itsessään liiallisia palautuksia ja/tai liiallisia hyvityksiä, koska sen avulla voidaan tuoda tullitta muitakin tuotteita kuin tuotantopanoksia. Liialliset maksut johtuvat siitä, että PBS-järjestelmässä voidaan tuoda tullitta tuotteita, joita ei saa tuoda tullitta palautusjärjestelmässä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmässä, koska valtio luopuu tullimaksutuloista kaiken järjestelmään hyväksytyn tuonnin osalta. Jo pelkästään tämän vuoksi järjestelmä on tasoitustullin käyttöönottoon johtava tuki.
- (15) Intian viranomaiset väittivät myös, että vaatimus tuotantopanosten käytöstä vientituotteen tuotantoprosessiin (perusasetuksen liitteen II 1 alaviite) täyttyy, jos tullinpalautusmäärä lasketaan niitä tuotantopanoksia koskevien tilastotietojen perusteella, jotka yleensä tarvitaan kyseisten tuotteiden valmistamiseen (eli vakionormit), eikä rajoituta tilanteisiin, joissa ainoastaan vientituotteiden valmistukseen tarvittavia tuotantopanoksia tuodaan maahan tullitta kyseisen järjestelmän avulla.
- (16) Vastauksena toiseen väitteeseen todetaan, ettei liitteiden II ja III edellytyksiä maahantuotujen tuotantopanosten fyysisestä käytöstä (palautusjärjestely) tai sellaisten tuotantopanosten käytöstä, joiden määrä, laatu ja ominaisuudet ovat samat kuin maahantuotujen tuotantopanosten (korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely), voida täyttää käyttämällä tilastoihin perustuvaa teoreettista arvoa, koska se ei koske kyseisten yritysten todellisia toimia. Lisäksi tämä on ristiriidassa perusasetuksen selvän sanamuodon kanssa, jossa edellytetään, että palautusjärjestelmässä maahantuodut tuotantopanokset käytetään fyysisesti tuotantoprosessiin ja että maahantuotujen tuotantopanosten määrä, laatu ja ominaisuudet ovat samat kuin vientituotteeseen käytettävien kotimarkkinoilla tuotettujen tuotantopanosten.
- (17) Lopuksi Intian viranomaiset väittivät, että tuotantopanoksia ja myyntiä koskeviin vakionormeihin sisältyvä niin sanottu vähimmäisarvonlisä (Minimum value addition, MVA) ei muuta PBS-järjestelmää tuontia korvaavaksi tueksi, koska siinä ei ole vähimmäismäärää kotimarkkinoilla tuotetuille tuotantopanoksille ja MVA voidaan saada myös muilla keinoin, esimerkiksi maahantuotuja tuotantopanoksia käyttäen.

Tämä väite on selvästi ristiriidassa Intian viranomaisten ilmoituksen kanssa, jonka mukaan tuotantopanoksia ja myyntiä koskevat vakionormit lasketaan kaikkien tavanomaisesti maahantuotujen

tuotantopanosten perusteella. Koska kuitenkin tämä järjestelmä on jo katsottu tasoitustullin käyttöönottoon johtavaksi tueksi sillä perusteella, että se perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan perusteella riippuu vientituloksesta, tuontituesta ei ole tarvetta tehdä lisäpäätelmää.

- (18) Intian viranomaiset väittivät, että PBS-järjestelmän tuet eivät ole tasoitustullin käyttöönottoon johtavia, koska PBS on lakkautettu 31 päivä maaliskuuta 1997 lähtien ja ainoastaan muutamat yritykset voivat yhä käyttää niille aiemmin myönnettyjä palautuksia. Intian viranomaiset viittasivat perusasetuksen 17 artiklaan, jossa säädetään, että tasoitustoimenpiteet pysyvät voimassa ainoastaan sen ajan ja siinä laajuudessa kuin on tarpeen sellaisen tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen tasoittamiseksi, joka aiheuttaa vahinkoa; lisäksi Intian viranomaiset viittasivat aiempaan yhteisön käytäntöön. Eräs intialainen vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti samankaltaisiin väitteisiin tukeutuen, että järjestelmän tukiin ei pitäisi kohdistaa tasoitustoimenpiteitä enää 17 kuukauden kuluttua lopullisten tullien voimaantulosta, koska sen jälkeen PBS- palautuksia ei voida enää käyttää.

On otettava huomioon, että vaikka PBS-järjestelmä on lakkautettu, järjestelmä antaa yrityksille yhä mahdollisuuden hakea palautusta 31 päivään maaliskuuta 1997 mennessä toteuttamistaan vientitoimista sekä käyttää näitä palautuksia 31 päivään maaliskuuta 2001 saakka. Näin ollen järjestelmä tarjoaa yhä huomattavia etuja edellä mainittuun päivämäärään saakka ja on siten tasoitustoimenpiteiden alainen. Sen jälkeen myönnettyjen tukien osalta katsotaan, että on noudatettava perusasetuksen 5 artiklassa vahvistettua periaatetta, jonka mukaan tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan vastaanottajalle tutkimusajanjakson aikana annetun edun mukaan. Tutkimusajanjakson aikana PBS-järjestelmä lakkautettiin kuten Intian viranomaiset totesivat, ja korvattiin sitä edeltäneellä tuontitululleja koskevien hyvitysten järjestelmällä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS), joka myös katsotaan tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon johtavaksi tueksi. Koska tukia yhä myönnetään DEPBS-järjestelmästä, komissio katsoo tarpeelliseksi ottaa käyttöön toimenpiteet, jotka perustuvat tutkimusajanjaksona saatuihin PBS- tai DEPBS-järjestelmästä saatuihin etuihin, koska perusasetuksen 17 artiklan perusteella on edelleen tarpeen toteuttaa toimenpiteitä vahinkoa aiheuttavien tukien tasoittamiseksi.

- (19) Intian viranomaiset ilmoittivat, että kauppaministeriön heinäkuussa 1998 antamien ohjeiden vuoksi Intian viranomaiset voivat myöntää DEPBS-tukia enintään 30 päivään syyskuuta 1998 saakka, ei 31 päivään maaliskuuta 2001 saakka, kuten aiemmin oli määrätty (ks. edellä johdanto-osan 18 kappale). Intian viranomaiset pyysivät, että muutos otetaan huomioon lopullista päätöstä tehtäessä.

Koska PBS-järjestelmä on korvattu sitä edeltäneellä DEPBS-järjestelmällä (joka myös katsotaan tasoitustoimenpiteisiin johtavaksi tueksi) ja tukia myönnetään yhä DEPBS-järjestelmästä, ei ole asianmukaista jättää huomiotta viejien PBS-järjestelmästä tutkimusajanjaksona saamia tukia. Tämän vuoksi on otettava käyttöön toimenpiteet PBS- ja DEPBS-järjestelmistä tutkimusajanjaksona saatujen tukien tasoittamiseksi.

b) Tuen määrän laskeminen

- (20) Eräs intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission olisi joka tapauksessa pitänyt käyttää ainoastaan kyseisistä tuotteista kannettuja tullessa laskiessaan tukien määrää perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vaihtoehtoisesti komission olisi pitänyt laskea tuen määrä laskemalla yhteen kyseisten tuotteiden tuotannossa käytettyihin maahantuotuihin raaka-aineisiin käytetyt palautukset ja vähentää tästä summasta kyseisten tuotteiden tuotannossa käytetyistä maahantuoduista raaka-aineista kannetut tullit.

Vastauksena tähän todetaan, että tuen laskemisen perustana on perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti käytettävä vastaanottajan kyseisestä järjestelmästä saaman edun kokonaismäärää. Tuki on kantamatoman tullin määrä, joka olisi pitänyt maksaa kaikesta tuonnista tutkimusajanjaksona, jos tuonnissa ei olisi käytetty kyseistä järjestelmää. Tuki on kohdennettava kyseisen ajanjakson kokonaisviennin tuloksesta. Lisäksi laskemisen kannalta katsotaan epäasianmukaiseksi yksilöidä ja vähentää tämän järjestelmän avulla maahantuotuja, kyseisten tuotteiden tuotantoon käytettyjä tuotantopanoksia, koska tasoitustoimenpiteisiin johtavaksi tueksi luokitellun järjestelmän osalta tuen määrä lasketaan kaikesta tuonnista kantamatta jätettyjen tullien perusteella.

2. Tuontitulleja koskevat hyvitykset (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS) — vientiä edeltävä

- (21) Intian viranomaisten väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 28-34 kappaleessa

kuvattua järjestelmää koskevia väitteitä ei tarvitse käsitellä, koska kyseisestä järjestelmästä myönnettiin ainoastaan vähäisiä tukimääriä tutkimusajanjaksona. Tämän vuoksi järjestelmästä myönnettyt tuet eivät johda tasoitustoimenpiteisiin eikä siitä tarvita lopullista päätelmää.

3. Tuontitulleja koskevat hyvitykset (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS) — viennin jälkeinen

- (22) Intian viranomaiset väittivät, että väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 28 ja 38-40 kappaleessa kuvatusta DEPBS-järjestelmästä myönnettyjen tukien tasoitustoimenpiteet ovat perusasetuksen 5 artiklan vastaisia, koska menettely aloitettiin syyskuussa 1997 eli kuusi kuukautta järjestelmän käyttöönotosta huhtikuussa 1997. Intian viranomaiset väittivät, että kyseisen artiklan mukaan valitun tutkimusajanjakson on päätyttävä kuusi kuukautta ennen menettelyn aloittamista.

Tästä huolimatta 5 artiklan ei katsota sisältävän velvoitetta valita tutkimusajankohta siten, että se päättyy kuusi kuukautta ennen menettelyn aloittamista; sen sijaan artiklassa säädetään koko tutkimusajankohdan vähimmäiskestosta (joka on kuusi kuukautta), minkä vuoksi 5 artiklan säännöksiä ei ole rikottu.

- (23) Intian hallitus väitti myös, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat olisivat voineet käyttää maahantuoduista tuotantopanoksista myönnettyjä käteisenä maksettavia tullinperuuksia DEPBS-järjestelmän sijaan. Käteisperuuksia olisi voitu käyttää mistä tahansa tuotteista kannettujen tuontitullien maksamiseen. Tullin peruutustapaa tai menetelmää ei Intian viranomaisten väitteiden mukaan pitäisi tämän vuoksi katsoa yhdeksi tekijäksi päätettäessä, onko kyseinen peruutus tasoitustoimiin johtava tuki.

Tämä väite on hylättävä. Sallitun käteisperuutusjärjestelmän olemassaolosta ei oltu valitettu eikä tällaista järjestelmää havaittu tutkimuksessa; järjestelmää ei voitu enää tutkia tarkemmin menettelyn myöhäisessä vaiheessa. Koska intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat valinneet tasoitustoimiin johtavan tukijärjestelmän, siitä saadut tuet ovat joka tapauksessa tasoitustoimiin johtavia.

- (24) Intian viranomaiset ilmoittivat, ettei järjestelmään voida kohdistaa tasoitustoimia, koska yksikään yritys ei ole käyttänyt järjestelmää tutkimusajanjaksona.

Koska yhden yhteistyöhön osallistumattoman yrityksen saamat tuet oli arvioitava parhaiden käytettävissä olleiden tietojen perusteella ja yrityksellä oli mahdollisuus käyttää kyseistä järjestelmää tutkimusajanjaksona, yrityksen katsotaan voineen saada tukea järjestelmästä. Koska järjestelmä on todettu tasoitustoimiin johtavaksi tueksi, yrityksen katsottiin saaneen järjestelmästä tukea, jonka määrä arvioitiin parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella.

- (25) Intian viranomaiset väittivät, että kyseinen järjestelmä ei ole tasoitustoimiin johtava, koska perusasetuksen liite II ei kata tapauksia, joissa vienti tapahtuu ennen tuontia kuten DEPBS-järjestelmässä.

Perusasetuksen liitteen III katsotaan kuitenkin kattavan tämän tapauksen. Koska viejän ei ole pakko käyttää tullista tuotuja tuotteita tuotantoprosessiin eikä tuotantopanosten ole pakko olla määrältään, laadultaan ja ominaisuuksiltaan samankaltaisia kuin kotimarkkinoilla valmistettujen tuotantopanosten, DEPBS-järjestelmä ei täytä liitteen II eikä III edellytyksiä ja on siksi tasoitustoimiin johtava.

- (26) Intian viranomaiset väittivät myös, että viejän on käytettävä DEPBS-järjestelmän avulla maahan tuodut tuotteet vientituotteisiin Intian tulliviranomaisten 7 päivänä huhtikuuta 1997 antaman ilmoituksen n:o 34/97 v alakohdan mukaisesti.

Tämä määräys liittyy kuitenkin vain vientiä edeltävään DEPBS-järjestelmään, ei viennin jälkeiseen DEPBS-järjestelmään, josta todettiin, ettei niin sanottua tosiasiallista käyttäjää koskevaa edellytystä (actual user condition) ole olemassa.

4. Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

- (27) Intian viranomaiset ovat esittäneet lukuisia vaatimuksia, jotka liittyvät väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 43-47 kappaleessa kuvattuun järjestelmään, jossa tuotantohyödykkeitä tuodaan etuustullein (EPCGS-järjestelmä). Vaatimukset koskevat järjestelmän luokittelua tueksi ja tuen määrän laskemista.

a) Järjestelmän luonne

- (28) Väitettiin, ettei laissa ole velvoitetta, jonka mukaan järjestelmän avulla hankittuja tuotantohyödykkeitä pitäisi käyttää ainoastaan vientituotteiden valmistukseen, joten järjestelmän avulla tuoduille tuot-

teille myönnettyä tullivapautta ei voida katsoa tueksi.

Tämän väitteen osalta tutkimuksesta todettiin, että voidakseen hyödyntää EPCGS-järjestelmää yrityksen on sitouduttava viemään tuotteita tietyn rahamäärän arvosta tiettyä ajanjaksona. Koska järjestelmä näin ollen riippuu vientituloksesta eli sitä ei voi saada viemättä tuotteita, järjestelmä katsotaan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaiseksi erityiseksi tueksi. Edellä mainittujen seikkojen perusteella kysymys siitä, käytetäänkö tuotantohyödykkeitä ainoastaan vientituotteiden tuotantoon, on merkityksetön.

- (29) Lisäksi väitetään, että perusasetuksen liitteen I (Vientitukia koskeva esimerkkiluettelo) i alakohdan käsite "tuotantopanostus" kattaa myös tuotantohyödykkeet eikä tullin peruutusta voida itsessään katsoa tueksi, ellei kyse ole liiallisesta peruutuksesta.

Tuotantohyödykkeet eivät kuitenkaan ole perusasetuksessa tarkoitettuja tuotantopanoksia, koska niitä ei fyysisesti käytetä vientituotteisiin.

- (30) Intian viranomaisten mukaan käytettäessä kyseistä järjestelmää tuotantohyödykkeiden tuonnissa tullien kantaminen ainoastaan lykkääntyy siihen saakka, kun viejä on suorittanut vientivelvoitteensa. Tällöin valtion kantamatta jättämät tullit ja vastaanottajan saama tuki tulevat esiin vasta viejän velvoiteajanjakson päättyessä.

Tämän väitteen osalta katsotaan, että kun yritys hakee järjestelmän käyttöoikeutta ja samalla sitoutuu viemään tuotteita, velvoitteen oletetaan tulevan täytetyksi ja lopullinen vapautus tuontitullien maksamisesta myönnetään. Yritykset luultavasti odottavat, etteivät ne joudu maksamaan tulleja, mikä heijastuu niiden hintoihin. Muunlainen oletus tekisi järjestelmän hyödyttömäksi. Tämän vuoksi katsotaan, että valtio luopuu tulosta tuotantohyödykkeiden tuontitietokellä ja tuontiyritys saa tukea maksamattomina tulleina.

b) Tuen määrän laskeminen

- (31) Intian viranomaiset huomauttivat, että komission alustavissa päätelmissä käytetty poisto aika (väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 50 kappaleessa mainittu 10 vuotta) on väärä. Jos

komissio olisi ottanut huomioon Intian lainsäädännön mukaisen tuotantohyödykkeiden käyttöiän ja viejän viranomaisille antaman, järjestelmän käytön edellytyksenä olevan pankkitakauksen kustannukset, järjestelmästä saatu mahdollinen etu olisi ollut vähäistä.

Komissio määrittä alustavia päätelmiä varten tavanomaiseksi antibioottiteollisuuden käyttämäksi tuotantohyödykkeiden poistoaikaksi 10 vuotta yhteistyöhön osallistuneiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen perusteella. Tämä on perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukainen; siinä todetaan, että jos tuki voidaan liittää käyttöomaisuuden hankintaan, tasoitustoimenpiteisiin johtavan tuen määrä lasketaan jakamalla tuki ajanjaksolle, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä tuotannonalalla. On huomattava, ettei ole tullut ilmi mitään perusteita käyttää lääketieteellisuudessa muuta kuin komission alustavissa päätelmissä käyttämää 10 vuoden poistoaikaa. Viejän viranomaisille antaman, järjestelmän käytön edellytyksenä olevan pankkitakauksen kustannuksia koskeva vaatimus hylätään perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan perusteella, koska yhteistyöhön osallistuneet viejät eivät esittäneet tällaisia kustannuksia koskevaa pyyntöä. Näin ollen tämä vaatimus hylätään.

- (32) Intian viranomaiset asettivat kyseenalaiseksi komission alustavia päätelmiä varten käyttämän menetelmän yksikkökohtaisen tuen määrän laskemiseksi, koska järjestelmästä saatua tuloa verrataan ainoastaan viennistä saatuu liikevaihtoon. Intian viranomaiset väittivät, että tukea pitäisi verrata koko liikevaihtoon, koska EPCGS-järjestelmän avulla tuodut tuotantohyödykkeet on käytetty sekä vientiä kotimarkkinoille tarkoitettuihin tuotteisiin.

Kuitenkin on jo todettu, että kyseisen järjestelmän tuet ovat täysin riippuvaisia vientituloksesta (ks. edellä johdanto-osan 28 kappale). Perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti katsotaan asianmukaiseksi, että järjestelmästä saatua tukea verrataan viennistä kertyneeseen liikevaihtoon, koska tuen myöntäminen liittyy tietyn arvoisen vientituloksen saavuttamiseen tietyssä ajanjaksona. Tämän vuoksi vaatimus järjestelmästä saatujen tukien vertaamiseksi kokonaisliikevaihtoon hylätään.

- (33) Intian viranomaiset väittivät, että komissio laskiesaan järjestelmää käyttäneiden yritysten saamaa kokonaistukea otti mukaan korkomäärän, joka ei sisälly Maailman kauppajärjestön (WTO) tukia ja tasoitustulleja koskevaan sopimukseen. Yhteisön

käytäntönä ei myöskään ole ottaa tällaisia eria huomioon laskiessaan tukijärjestelmistä hyötävien yritysten saaman edun määrää.

Korko otettiin huomioon kuvaamaan vastaanottajan saamaa etua, koska vastaanottajan ei tarvitse hankkia vastaavansuuruista rahoitusta kaupallisista lähteistä. Perusasetuksen 6 artiklassa todetaan selvästi, että tuen laskemisessa käytetään vertailukohtana kaupallisilta markkinoilta hankitun vastaavan rahoitusmäärän kustannuksia. Tämän vuoksi yhteisön käytäntönä on ottaa koron määrä huomioon laskettaessa tuen kokonaismäärää tällaisissa tapauksissa. Siksi tämä vaatimus hylätään.

- (34) Eräs intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen komissiolle toimittamissa tuotantohyödykkeiden tuontia koskeneissa tiedoissa, jotka komission yksiköt tarkastivat ja joita käytettiin EPCGS-järjestelmästä saadun tukimäärän laskemisen perusteena, oli tiettyjä virheitä. Väliaikaisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen kyseinen intialainen vientiä harjoittava tuottaja toimitti uusia tietoja eräiden tuotantohyödykkeiden tuonnista ja vaati, että uudet tiedot on otettava huomioon lopullisissa päätelmissä.

Perusasetuksen 28 artiklan 3 kohdan mukaan uusia tietoja ei toimitettu riittävän ajoissa eivätkä tiedot ole tarkastettavissa, joten vaatimus on hylättävä.

5. Vientiteollisuuden vapaa-alueet (Export Processing Zones, EPZ) / vientiin suuntautuneet yksiköt (Export Oriented Units, EOU)

a) Tuotantohyödykkeet

- (35) Intian viranomaiset ovat esittäneet samat vaatimukset EPZ/EOU-järjestelmää käyttäen tuoduista tuotantohyödykkeistä kuin EPCGS-järjestelmän osalta; nämä vaatimukset on käsitelty edellä johdanto-osan 29-34 kappaleessa. Nämä vaatimukset hylätään samoin perustein kuin edellä mainituissa johdanto-osan kappaleissa käsitellyt vaatimukset.

- (36) Intian viranomaiset väittivät myös, että väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 51-53 kappaleessa kuvatun järjestelmän avulla tuodut tuotantohyödykkeet eivät ole tuontitullittomia, jos ne ovat tullivarastossa. Tullin kantamista ainoastaan lykätään siihen saakka, kun tuotteet siirretään pois tullivarastosta, eikä ole asianmukaista katsoa valtion luopuneen tullituloista. Väitetään, ettei mitään

perusasetuksen 2 artiklassa olevan tuen määritelmän mukaista tukea ole käytössä, koska määritelmässä tuen edellytyksenä on muun muassa, että valtio luopuu julkisista tuloista.

Katsotaan, että EPCGS-järjestelmässä yrityksen tuodessa tuotantohyödykkeitä maksamatta niistä tuontimaksuja se olettaa täyttävänsä vientivelvoitteen eikä siten oletta joutuvansa maksamaan tuontimaksuja. Yritys voi siten siirtää alentuneiden kustannustensa (maksamattomat tullit) vaikutukset hintoihinsa. Tässä tapauksessa yrityksen saama tuki muodostuu valtion suostumuksesta luopua tulosta tuontihetkellä, koska yritys on sitoutunut täyttämään tietyt vientivelvoitteet. Tämän vuoksi katsotaan, että valtio luopuu tulosta lykätessään tuontitullien kantamista tuotantohyödykkeiden tuontihetkellä, ja tuontiyritys saa tukea maksamattomina tulleina. Siksi tämä vaatimus hylätään.

b) *Raaka-aineet*

- (37) Intian viranomaiset ja yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja väittivät, että raakaaineet, joita tuodaan maksamatta tuontimaksuja, käytetään fyysisesti vientituotteiden tuotannossa, mikä on sallittua 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan perusteella; tämän vuoksi järjestelmä ei ole tukijärjestelmä.

Ensiksi on huomattava, että vientiin suuntautuneen yksikön aseman saanut Orchid Chemicals and Pharmaceuticals Ltd. täytti tähän menettelyyn sisältyvän komission kyselylomakkeen, muttei toimitanut tarkastettavissa olevia tietoja tutkimuksen aikana. Tehdessään väliaikaisia päätelmiä komissio joutui kyseisten tietojen puuttumisen vuoksi käyttämään parhaita käytettävissä olevia tietoja laskeakseen tukimäärän, jonka kyseinen EOU-viejä oli saanut EPZ/EOU-järjestelmään sisältyvien raaka-aineita koskevien tullivapausmääräysten vuoksi. Näiden tietojen katsottiin olevan yleisiä yritystietoja, jotka sisältyvät tilintarkastajien hyväksymiin tilinpäätöksiin kaikkien ostettujen raaka-aineiden osalta, koska oli mahdotonta arvioida tarkastettavissa olevien tietojen perusteella, oliko yrityksen tullittua tuomat raaka-aineet käytetty fyysisesti vientituotteiden tuotannossa. Tämän vuoksi myös järjestelmää koskevien lopullisten päätelmien on perus-

tuttava parhaisiin käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Lopullisia päätelmiä varten katsotaan kuitenkin kohtuulliseksi perustaa päätelmät yhteistyössä toimineiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien muita sellaisia järjestelmiä koskeviin tietoihin (lukuun ottamatta EPZ/EOU-järjestelmää), jotka samalla tavoin mahdollistavat raaka-aineiden tullittoman tuonnin (esimerkiksi PBS- ja DEPBS-järjestelmät). Vientiin suuntautuneen yksikön aseman saaneen yrityksen tukimäärään on tehty vastaavat asianmukaiset korjaukset.

- (38) Intian viranomaiset viittasivat lisäksi siihen, että vientiteollisuuden vapaa-alueita on myös muualla kuin Intiassa. Kyse ei kuitenkaan ole vientiteollisuuden vapaa-alueiden periaatteesta; on korostettava sitä, että tässä menettelyssä tutkittujen intialaisten vientiteollisuuden vapaa-alueiden todettiin myöntäneen tasoitustoimiin johtavia tukia erälle intialaiselle antibiootteja vievälle yritykselle.

6. Vapautus tuloverosta (Income Tax Exemption Scheme)

- (39) Intian viranomaiset ja yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja väittivät, että väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 57-61 kappaleessa kuvattua yhtiöveroa on alennettu verovuoden 1996/97 jälkeen (ajanjakso, jona komissio teki väliaikaiset päätelmänsä järjestelmästä), minkä vuoksi alennettu veromäärä olisi otettava huomioon kyseisten intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien saaman tuen laskemisessa.

Tämän väitteen osalta huomautetaan, että perusasetuksen 5 artiklassa säädetään, että tasoitustoimenpiteisiin johtavien tukien määrä lasketaan vastaanottajan saaman sellaisen edun perusteella, joka on todettu tutkimusajanjakson aikana. Kuten edellä todettiin, komissio laski edun määrän alustavia päätelmiään varten verovuoden 1996/97 perusteella (eli 1 päivästä huhtikuuta 1996 31 päivään maaliskuuta 1997), joka vastasi parhaiten tutkimusajanjaksoa. Kyseisenä verovuonna sovellettiin 43 prosentin yhtiöveroa. Seuraavana verovuonna (eli 1 päivästä huhtikuuta 1997 31 päivään maaliskuuta

1998) sovelletun yhtiöveron määrä laski 35 prosenttiin. Osan viimeksi mainitusta verovuodesta katsotaan ajoittuvan tämän menettelyn tutkimusajanjakson ajalle, minkä vuoksi on asianmukaista laskea tasoitustoimiin johtavan tuen määrä näiden kahden veroprosentin mukaan suhteellisesti. Järjestelmää käyttäneiden yritysten tukimääriin on tehty vastaavat asianmukaiset oikaisut.

- (40) Intian viranomaiset väittivät myös, että komissio olisi alustavia päätelmiä tehdessään toiminut vastoin yhteisön aiempaa käytäntöä sekä vastoin tukia ja tasoitustulleja koskevaa sopimusta ja perusasetusta lisäämällä koron määrän tätä järjestelmää käyttäneiden yritysten saamaan kokonaisuutuu. Järjestelmää arvioitaessa katsottiin, että yrityksen maksamattoman veron määrä tutkimusajanjaksoa parhaiten vastaavana verovuonna on yrityksen järjestelmästä saaman edun kohtuullisin mittari. Määrän katsotaan vastaavan kertasuoritteista avustusta, joka on yrityksen käytettävissä tutkimusajanjaksona. Kyseiseen avustukseen on lisätty korko edellä johdanto-osan 34 kappaleessa esitettyin perustein, ja väite on tämän vuoksi hylättävä.

- (41) Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen komissiolle toimittamissa tuloverolain 80HHC jakson mukaista tuloverovapaushakemusta koskeneissa tiedoissa oli tiettyjä virheitä. Komission yksiköt olivat tarkastaneet tiedot, minkä jälkeen tietoja käytettiin järjestelmästä saadun edun määrän laskemiseen. Intialainen vientiä harjoittava tuottaja on nyt toimittanut uusia tietoja tuloverovapaudesta koskeneesta hakemuksestaan ja pyytänyt, että uudet tiedot otettaisiin huomioon edun määrän lopullisessa määrittämisessä.

Toinen intialainen vientiä harjoittava tuottaja toimitti uusia tietoja Intian tuloverolain 80HHC jakson mukaisesta tuloverovapaushakemuksestaan.

Perusasetuksen 28 artiklan 3 kohdan mukaan uusia tietoja ei toimitettu riittävän ajoissa eivätkä tiedot ole tarkastettavissa, joten tietoja ei voida ottaa huomioon ja molemmat vaatimukset on hylättävä.

- (42) Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Intian tuloverolaissa annetaan mahdollisuus maksaa vero neljännesvuosierissä, mikä olisi otettava huomioon kokonaisedun laskemisessa korkoa lisättäessä.

Katsotaan, että yrityksen toimittaessa - luultavasti tuolloin voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti - veronmäärityksensä veroviranomaisille yritys oikeutetusti olettaa, että veroviranomaiset hyväksyvät veronmäärityksen siitä huolimatta, että arvio annetaan ensin viranomaisten tarkastettavaksi. Tämän vuoksi yritys saa välittömästi etua, jonka määrä on maksamattomaksi jäävän veron määrä tuloverolain kyseisen jakson mukaisen hakemuksen perusteella. Tämän vuoksi on asianmukaista soveltaa korkoa yrityksen kyseisenä verovuonna saaman edun kokonaismäärään.

7. Tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien määrä

- (43) Edellä esitettyjen eri järjestelmiä koskevien lopullisen päätelmien perusteella tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien määrä tutkittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta on seuraava:

(%)

	Passbook	DEPBS		EPCGS	EPZ/EOU	Tulovero	Yht.
		Vientiä edeltävä	Viennin jälkeinen				
Ranbaxy Laboratories Ltd	0,01	vähäinen	0	0,15	0	6,16	6,32
Vitara Chemicals Ltd	0	0	0	0	0	0,46	0,46
Kopran Ltd	5,43	0	0	1,17	0	2,12	8,72
Lupin Laboratories Ltd	5,89	0	0	0,03	0	5,09	11,01

(%)

	Passbook	DEPBS		EPCGS	EPZ/EOU	Tulovero	Yht.
		Vientiä edeltävä	Viennin jälkeinen				
Gujarat Lyka Organics Ltd	0	0	0	0	0	0	0
Torrent Pharmaceuticals Ltd	0	0	0	0	0	0,78	0,78
Biochem Synergy Ltd	5,89	vähäinen	3,75	0	0	0	9,64
Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd	0	0	0	0	12,58	2,74	15,32
Harshita Ltd	0	0	0	0	0	9,16	9,16

D. YHTEISÖN TUOTANNONALA

- (44) Koska yksikään asianomainen osapuoli ei esittänyt huomautuksia tai uusia tosiasioita yhteisön tuotannonalan määrittelystä, väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 64-65 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

E. VAHINKO

1. Kulutus, tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (45) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komission analyysi kyseisen tuotteen tuonnista Intiasta yhteisöön oli väärä, koska Eurostatin tiedot olivat epäluotettavia lähinnä sen vuoksi, että kyseiset CN-koodit sisältävät useampia antibiootteja tai niiden eri muotoja kuin tämän menettelyn kohde.

Kokonainen sarja Intian vientitilastoihin perustuvia laskelmia ja tietoja intialaisista vientiä harjoittavista tuottajista toimitettiin ja esitettiin väite, jonka mukaan kyseiset tiedot olisivat tarkimpia Intiasta peräisin olevan tuotteen tosiasiallista tuontia koskevia tietoja.

Kyseiset CN-koodit voivat todella kattaa myös muita antibiootteja tai niiden eri muotoja kuin tämän menettelyn kohteena olevat tuotteet. Näitä antibiootteja tai niiden muotoja ei kuitenkaan joko tuotettu Intiassa, kuten metampisilliinia ja pivampisilliinia, tai niiden osuus yhteisön markkinoista

oli vähäinen, kuten amoksisilliinin ja steriilin ampisilliinatriumien ja vedettömän ampisilliinin tapauksessa. Kefaleksiinilla, muilla antibiooteilla ja niiden eri muodoilla voi olla suurempaa merkitystä. Kaikki kyseiseen CN- koodiin kuuluvat tuotteet muodostivat kuitenkin vain pienen osan Intian kyseisen tuotteen kokonaisviennistä. Edellä todetun perusteella tehtiin päätelmä, jonka mukaan Intian vientitilastot eivät tuoneet esille mitään merkittävää eroa verrattuna komission alustaviin päätelmiin kyseisen tuotteen kulutuksesta yhteisössä, tuonnin määrästä ja markkinaosuudesta. Tämä näkemys sai tukea myös olennaisten osoittimien koeluontoisesta määrittämisestä intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen perusteella. Laskelmasta kävi ilmi, että Intian kyseisen tuotteen kokonaisvienti kasvoi lähes 200 prosenttia vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, kun taas Eurostatin lukujen mukaan kasvu oli ollut lähes 300 prosenttia. Samaan aikaan tämän tuonnin osuus yhteisön markkinoista käytännössä kaksinkertaistui, kun taas Eurostatin lukujen mukaan markkinaosuus kasvoi 157 prosenttia.

- (46) Tämän vuoksi päätellään, että minkä tahansa tietolähteen perusteella komission alustavat päätelmät erityisesti Intian kyseisen tuotteen kokonaisviennin erittäin merkittävästä kasvusta ja erittäin suuresta markkinaosuuden kasvusta yhteisön markkinoilla saavat vahvistuksen.

- (47) Intialaiset viejät väittivät myös, että lähes kaikki tuonti joko sellaisenaan tai jatkojalostuksen jälkeen jälleenviedään yhteisön markkinoiden ulkopuolelle.

Vaikka on totta, että koska kyseisistä tuotteista ei tarvitse maksaa tuontitullia (nollatulli), myyjiä tai jalostajia ei kannusteta käyttämään väliaikaiseen maahantuontiin liittyviä tullimenettelyjä (esimerkiksi sisäinen jalostusmenettely), tämän seikan ei kuitenkaan voida katsoa tukevan intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien väitteitä jälleenviennistä. Koska väitteiden tueksi ei toimitettu riittäviä todisteita, komission oli hylättävä väitteet. Näin ollen vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 66-69 kappaleessa esitetyt päätelmät, jotka perustuvat Eurostatin tilastotietoihin tuotteiden todellisista, yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutetuista vientimääristä.

2. Tuetun tuonnin hinnat

- (48) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että väliaikaisesta tullista annetussa asetuksessa Eurostatin tietojen perusteella tehty hintavertailu ei ole luotettava, lähinnä sen vuoksi, että lääkemuodossa tai seoksena myydyin tuotteen hinta poikkeaisi merkittävästi irtovalmisteiden hinnasta.
- (49) Kuten edellä johdanto-osan 9 kappaleessa selitettiin, lopulliset lääkemuodot tai seokset eivät kuulu menettelyn kohteena oleviin CN-koodeihin, minkä perusteella voidaan päätellä, ettei irtovalmisteita ja lopputuotteita ole verrattu toisiinsa.
- (50) Lisäksi on huomattava, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat toimittamisissaan tiedoissa myöntäneet vientihintojensa laskeneen eivätkä ole kyseenalaistaneet hintojen alenemisen määrää (40 prosenttia), joka on määritetty väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 70 kappaleessa.
- (51) Edellä mainitun perusteella väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 70 kappaleessa esitetty viittaus lopullisiin lääkemuotoihin poistetaan ja muut väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 70-75 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3. Yhteisön tuotannonalan tilanne

- (52) Intian viranomaiset väittivät, että väliaikaisesta tullista annetussa asetuksessa analysoiduista vahingon osoittimista useimmat osoittivat yhteisön tuotannonalan tilanteen parantuneen ja vain harvat osoittivat tilanteen heikenneen. Väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 84-87

kappaleesta käy kuitenkin ilmi, että yhteisön tuotannonalan kehitys oli kokonaisuutena tarkasteltuna kielteistä, erityisesti markkinaosuuden ja hintojen kannalta, mikä osoittaa selvästi vahingon olleen merkittävää. Lisäksi on tärkeää ottaa huomioon, että joidenkin osoittimien myönteinen suuntaus heijastaa ainoastaan yleistä markkinoiden kasvua ja yhteisön tuotannonalan tulosta vientimarkkinoilla. Tämän vuoksi voidaan katsoa, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt merkittävää vahinkoa.

4. Vahinkoa koskeva päätelmä

- (53) Edellä mainitun perusteella vahvistetaan, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävä vahinkoa perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

F. SYY-YHTEYS

1. Tuetun tuonnin vaikutus

- (54) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että Intiasta tapahtuvan tuetun viennin ja tutkimuksessa ilmenneiden tukijärjestelmien välillä ei ole mitään selvää yhteyttä. Tämän tilanteen väitettiin rikkovan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välisen syy-yhteyden. Väitteen perusteet olivat seuraavat:

Eurostatin tuontitilastot olivat epäluotettavat, ja ne olisi korvattava Intian virallisessa lehdessä julkaistuilla Intian vientitilastoilla, jotka osoittavat vientimäärän kasvaneen eniten ja tuonnin olleen suurinta huhtikuun 1994 maaliskuun 1995 välisellä ajalla.

Toiseksi, tärkeimmät tukijärjestelmät eivät olleet tuona ajanjaksona käytössä. Intian vientitilastojen perusteella näyttää siltä, että Intian toimitusten määrä väheni kyseisten tukijärjestelmien voimaantulon jälkeen, minkä vuoksi on ilmeistä, että tukijärjestelmät eivät kyenneet tukemaan vientiä. Tämän vuoksi väitetään, että on mahdotonta osoittaa yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon aiheuttajaksi tuettua tuontia Intiasta.

Syy-yhteyden arvioimiseksi asianmukaisesti vahingon arvioinnissa käytettävää ajanjaksoa on lyhennettävä edellä mainittujen seikkojen perusteella; neljän vuoden sijaan vaadittiin vuodesta 1995 alkavan kahden ja puolen vuoden jakson käyttöä; väitettiin, ettei kyseisen ajanjakson perusteella voitaisi tehdä havaintoja vahingosta, koska tuontimäärät eivät kasvaneet merkittävästi.

Edellä esitetyistä väitteistä todetaan seuraavaa:

- (55) Tuontisuuntauksien osalta komissio on jo selittänyt, ettei ole mitään syytä korvata yhteisön tuontitilastoja Intian vientitilastoilla. Koska Eurostatin tilastojen luotettavuus on kohtuullisen varmaa eikä Intian tilastotietojen lähdeä voitu tarkastaa, katsotaan, että menettelyn alustavassa vaiheessa todetut suuntaukset on vahvistettava. On syytä muistaa, että Eurostatin mukaan tuonti Intiasta saavutti huipunsa vuonna 1996 ja väheni ainoastaan hieman tutkimusajanjaksona.
- (56) Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien väitteiden toinen ja kolmas osa liittyvät periaate kysymykseen siitä, mikä pitäisi katsoa kohtuulliseksi ajanjaksoksi määritettäessä vahinkoa tukien vastaisessa menettelyssä. Tässä korostetaan kaikenlaisen vahingon arvioinnin koostuvan kahdesta vaiheesta. Ensin tutkitaan, onko yhteisön tuotannonala kärsinyt vahinkoa tutkimusajanjaksona. Seuraavaksi tutkimustuloksia verrataan tiettyjen osoittimien kehitykseen aiempina vuosina. Yleisenä käytäntönä on ollut käyttää yhteisön tuotannonalan tilanteen arvioinnissa ajanjaksoa, joka on vähintään kolme tutkimusajanjaksoa edeltävää vuotta. Ainoastaan tällaista tutkimusta käyttäen voidaan tarkastella vahingon osoittimien suuntauksia. Tämän vuoksi vahvistetaan, että vahingon arvioinnissa käytettyä tutkimusajanjaksoa ei pidä muuttaa. Kyseisessä tapauksessa on havaittu, että tuonti oli suurimmillaan ennen tutkimusajanjaksoa. Toisin kuin esitetyissä väitteissä todetaan, tämä ei ole itsessään riittävä peruste heikentämään syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välillä; jatkuva tuonnin kasvu ei edellytä, että vahinko on aiheutunut kyseisestä tuonnista. Kyseisen tuonnin hinnan alittavuus, yhteisön tuotannonalan hintojen alentuminen ja kannattavuuden heikentyminen havaittiin tutkimusajanjaksona, jona myös tukien olemassaolo on todettu. Vaikka tuontimäärä oli suurimmillaan ennen tärkeimpien tukijärjestelmien voimaantuloa, on mahdollista, että vientitulo olisi saavutettu ilman hintojen alittavuutta, jolloin vahinkoa ei olisi aiheutunut. On huomattava, että oikeudellisesta näkökulmasta perusasetus ei edellytä, että esimerkiksi hinnan alittavuuden aiheuttama vahinko voitaisiin jäljittää, jotta osoitetaan vientiä harjoittavien tuottajien tosiasiallisesti käyttäneen valtiolta saamaansa tukea hintojensa alentamiseen.

Ilmeinen syy tähän on se, että tukea voidaan käyttää kattamaan nykyisiä tai aiempia tappioita, eikä sen voida siksi katsoa osoittavan suoraa hinnan laskua. Sen sijaan jopa entisellään pysynyt tai

vähentynyt tuonti voi aiheuttaa vahinkoa, jos sitä kaupataan erittäin aggressiivisin hinnoin. Juuri tällaisesta tapauksesta on tässä kyse: vahinko liittyy useimmiten hintaan, ja tässä tapauksessa aiheutunut vahinko oli hintojen lasku, joka ei välttämättä edellytä suuria tuotemääriä herkästi hintoihin reagoivilla avoimilla markkinoilla. Toisin sanoen katsotaan, että määrällisestä suuntauksesta huolimatta kyseisen tuotteen tuettu tuonti vaikutti kielteisesti yhteisön tuotannonalaan tutkimusajanjaksona.

- (57) Tämän vuoksi tehdään päätelmä, jonka mukaan intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien esiintuomat seikat eivät heikennä väliaikaisesta tullista annetussa asetuksessa tehtyä päätelmää Intiasta tulleen tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisestä syy-yhteydestä.

2. Muiden tekijöiden vaikutukset

2.1. Tuonti muista kolmansista maista

- (58) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan kalliimman tuonnin määrä kasvoi 100 prosenttia, mikä viittaa siihen, etteivät kyseisen tuotteen markkinat reagoisi herkästi hintoihin, kuten väliaikaisesta tullista annetussa asetuksessa ja edellä johdanto-osan 56 kappaleessa todetaan.
- (59) On huomattava, että alkuperäinen selitys (väliaikaisesti tullista annetun asetuksen johdanto-osan 96 kappale) korkeille kilohinnoille on hylättävä, koska lopullisessa lääkemudossa olevia tuotteita ei voida esittää tullille kyseisellä nimikkeellä. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että useimmiten tällainen tuonti tapahtuu Euroopan unionissa toimivan yrityksen ja sen yhdysvaltalaisen tytäryhtiön välillä yrityseriön sisällä, mikä voi vaikuttaa hintoihin. Muista kolmansista maista kuin Yhdysvalloista tulevasta tuonnista ei ole esitetty väitteitä eikä siitä ole tehty mitään havaintoja, joiden mukaan sillä voisi olla merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalaan.

Tämän vuoksi vahvistetaan, että kolmansista maista tulevan tuonnin ei voida katsoa poistavan syy-yhteyttä Intiasta tulevan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon väliltä.

2.2. Yhteisön tuotannonalan kilpailukyky ja raaka-aineiden hinnan vaihtelu

- (60) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat toistivat väitteensä siitä, että yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon aiheuttajana oli etenkin vuodesta 1996 laskenut G- penisilliinin hinta; G-penisilliini on kyseisen tuotteen tuotannossa käytettävä pääraaka-aine. Ne väittivät, että tutkimusajanjaksona tapahtunut vientihintojen lasku johtui ainoastaan niiden tuottavuuden paranemisesta saamiensa etujen siirtämisestä asiakkaille ja G-penisilliinin hinnan laskusta. Toisin sanoen intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että tutkimusajanjaksona todettu hinnan alittavuus ei liittynyt myönnettyihin tukiin. Lisäksi toistettiin väite siitä, että yhteisön tuotannonala ei ole kilpailukykyinen kyseisen tuotteen markkinoilla.

Yhteisön tuotannonala väitti, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat olivat alentaneet kyseisen tuotteen hintoja huomattavasti enemmän kuin G-penisilliinin hinnan aleneminen antoi aihetta.

G-penisilliinin hinnan havaittiin todellakin olleen laskusuunnassa vuodesta 1996. Koska G-penisilliini muodostaa merkittävän osan lopputuotteen tuotantoprosessin aiheuttamista kustannuksista, hinnan aleneminen luultavasti näkyisi ainakin jossain määrin kyseisen tuotteen hinnassa.

G-penisilliinin hintatasoa koskevat tiedot olivat kuitenkin epätäydellisiä ja jopa ristiriitaisia. Välikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat toimittivat kokonaisen sarjan ilmoituksia G-penisilliinin keskimääräisistä painotetuista ostohinnoista ja kuitenkin väittivät myöhemmin voineensa ostaa G-penisilliiniä ilmoituksissa esitettyjä hintoja huomattavasti edullisemmin.

Tämän vuoksi ei ollut mahdollista todeta, mikä on G-penisilliinin hinnanlaskun tarkka ja määrällisesti laskettavissa oleva vaikutus kyseisen tuotteen hintaan.

G-penisilliinin hinnan aleneminen vaikuttaisi oletettavasti ainoastaan niihin yrityksiin, jotka eivät ole vertikaalisesti integroituneita, eli jotka ostavat tämän raaka-aineen ulkoa sen sijaan, että tuottaisivat raaka-ainetta itse (ks. myös edellä johdanto-osan 64-66 kappaleet). Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että ne eivät ole integroituneita yrityksiä, joten ne voivat täysin hyödyntää kyseisen edun ja siirtää sen hintoihinsa, kun taas yhteisön

tuotannonala, josta suurin osa on integroituneita yrityksiä, ei näin voi tehdä.

Analysoitaessa sellaisen integroitumattoman yhteisön tuottajan tilannetta, jolla on samanlainen mahdollisuus hyötyä G-penisilliinin maailmanmarkkinahintojen alenemisesta, paljastui, että kyseinen tuottaja itse asiassa kärsi voimakkaasti heikentyneestä kannattavuudesta ja joutui kilpailemaan hinnan alittavan intialaisen tuonnin kanssa erityisesti tutkimusajanjakson jälkipuoliskon aikana.

Lisäksi on huomattava, että tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välisen syy-yhteyden selvittämisessä tavoitteena ei ole arvioida vientiä harjoittavien tuottajien käyttäytymisen syitä, koska tutkimuksessa on selvinnyt, että ne hyötyivät tasoitustoimien käyttöönottoon johtavista tuista.

- (61) Yhteisön tuotannonalan kilpailukykyä on vaikea epäillä, koska tuotannonala on kyseisen tuotteen maailmanlaajuisia markkinajohtajia. Tätä todistavat sekä tuotannonalan toimintakyky vientimarkkinoilla että kustannusten aleneminen, mistä seurauksena tuottavuus on parantunut. Yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä on kasvanut 30 prosenttia samalla, kun työllisyys on pysynyt vakaana. Tutkimuksessa ei ilmennyt tehottomuutta tuotantokustannuksissa. Integroituneiden yritysten osalta oli selvästi havaittavissa, että niiden G-penisilliinin tuotantoprosessit olivat erittäin tehokkaita maailmanlaajuisesti tarkasteltuina.
- (62) Toistetun väitteen, jonka mukaan yhteisön tuotannonala ei ole pystynyt parantamaan tehokkuuttaan, tueksi väitettiin, että jopa erittäin tehokkaiksi tuottajiksi tunnetuilla yrityksillä, kuten hollantilaisella Gist-Brocades B.V., oli vaikeuksia G-penisilliinin hinnanlaskun vuoksi. Väitteen perustaksi lainattiin Gist-Brocadesin viime vuosikertomusta, jossa todettiin, että maaliskuussa 1997 tehtyjä tulosenusteita on korjattava huomattavasta kasvusta lievään laskuun. Syynä tähän on penisilliinin hintojen lasku kaikkien aikojen alimmalle tasolle.
- (63) Kyseistä tuotetta valmistavan yhteisön tuotannonalan tilanteen vertaaminen Gist-Brocades B.V:n tilanteeseen on tässä yhteydessä harhaanjohtavaa. Gist-Brocades myy erittäin suuria määriä G-penisilliiniä, minkä vuoksi kyseisen tuotteen hinnan aleneminen oletettavasti heikentää merkittävästi yrityksen kannattavuutta tällä osa-alueella. Yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan myy G-penisilliiniä, vaan tuottaa sitä kytköskäyttöä varten.

(64) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että G-penisilliinin hinnanlasku vaikuttaisi kielteisemmin niihin tuottajiin, joiden tuotanto on vertikaalisesti integroitua, eli jotka tuottavat raaka-aineena käytettävää G-penisilliiniä itse, koska ne eivät voi hyötyä hinnanlaskusta, joten niiden on pakko parantaa tuotantoprosessiensa tehokkuutta. Todettiin, että yhteisön tuotannonala ei ole voinut toimia tällä tavoin.

(65) Raaka-aineiden hinnan aleneminen saattaa vaikuttaa eri tavalla integroituneisiin tuottajiin kuin tuottajiin, jotka ostavat raaka-aineen muualta. Integroittumattomat tuottajat hyötyisivät lähes välittömästi hankintahintojen laskusta, kun taas integroituneet tuottajat ovat jonkin verran suojassa kyseisiin kustannuksiin liittyvien hintavaihteluiden suorilta vaikutuksilta, vaikka vaikutus voi näkyä integroittomien kilpailijoiden tarjoamien jalostettujen tuotteiden hintoina.

(66) Raaka-aineiden hintojen nousun osalta integroituneet yritykset, jollaisia suurin osa yhteisön tuotannonalasta on, ovat muita edullisemmassa asemassa. Tämän vuoksi päätös investoida täysin integroituun tuotantolaitokseen on oikeutettu liiketoiminnallinen päätös. On huomattava, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät avoimesti väittäneet, että yhteisön tuotannonalan pitäisi sulkea ja avata uudelleen kalliita investointeja edellyttäneet tuotantolaitoksensa ja muuttaa tuotantotekniikkaansa aina, kun raaka-aineiden hinnoissa tapahtuu lyhytaikaisia muutoksia.

(67) Edellä mainitun perusteella voidaan katsoa, että raaka-aineena käytettävän G-penisilliinin hinnan alenemista ei voida pitää syynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, joka ilmeni kannattavuuden heikkenemisenä ja markkinaosuuden pienenemisenä. Kaikesta huolimatta kyseisen tuotteen vientiä Intiasta tuettiin, mikä selittää kilpailutilanteen vääristymisen intialaisen tuotteen hyväksi.

(68) Tämän vuoksi katsotaan, että erikseen tarkasteltuna tuettu tuonti ja etenkin sen alhainen hinta ovat aiheuttaneet merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Tämä päätelmä tehtiin, vaikka myös raaka-aine kustannusten aleneminen on voinut vaikuttaa kielteisesti. Mikään tällainen vaikutus ei kuitenkaan riko tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välistä syy-yhteyttä.

3. Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

(69) Edellä mainitun perusteella vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 88–104 kappaleessa esitetty päätelmä. Johdanto-osan 96 kappaleessa esitetty viittaus lopullisiin lääkemuotoihin kuitenkin poistetaan.

G. YHTEISÖN ETU

1. Alustava huomautus

(70) Yksikään osapuoli ei esittänyt huomautuksia tai uusia tosiasioita yhteisön tuotannonalan, varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajien, kyseisen tuotteen käyttäjien tai valituksen tekijöihin kuuluvamattoman yhteisön tuottajan, Gist-Brocades B.V:n eduista.

Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetussa asetuksessa tehty päätelmät ja erityisesti päätelmät, joiden mukaan tasoitustoimenpiteiden vaikutus näihin ryhmiin olisi edullinen tai toimenpiteillä ei olisi kielteistä vaikutusta, mutta mahdollisesti myönteinen vaikutus, tai vaikutus olisi vähäinen.

2. Tuojen ja myyjien esittämät väitteet

(71) Useat tuojat ja myyjät esittivät väitteitä väliaikaisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Väitteiden olennainen sisältö oli seuraava:

Yhteisön tuotannonalalle ei aiheutunut intialaisesta viennistä vahinkoa, koska intialaiset hinnat laskivat G-penisilliinin hinnanlaskun vuoksi ja koska yhteisössä oli ylituotantoa, johon intialaiset yritykset eivät olleet osallisia. Yhteisössä myydyin intialaisen tuotteen määrä oli erittäin pieni verrattuna yhteisön tuottajien myyntimääriin, joista ne saivat lisäksi erittäin suuren voiton. Tasoitustullien käyttöönotto voi johtaa siihen, että yhteisön tuottajien hinnat nousevat kohtuuttomiksi.

Yhteisön tuottajat jättivät käyttämättä nykyaikaistamismahdollisuutensa, ja niiden olisi pitänyt kehittää pitemmälle jalostetuista tuotteista koostuva tuotevalikoima sen sijaan, että ne jatkoivat maailmanmarkkinoilla tarjolla olevien kulutushyödykkeiden tuottamista.

Lisäksi lopullisessa lääkemudossa olevaa tuotetta valmistavilla yhteisön tuottajilla ei olisi enää kilpailukykyisiä vaihtoehtoja, koska niiden ei olisi enää mahdollista hankkia edullisia intialaisia tuotteita.

Yksi myyjä vahvisti muutamat edellä esitetyt väitteet ja valitti lisäksi Intian kiellosta tuoda G-penisilliiniä paikalliseen kulutukseen.

Tasoitustullien käyttöönotto vaikuttaisi kielteisesti tuojien ja myyjien kannattavuuteen ja vähentäisi niiden hankintavaihtoehtoja. Yksi tuoja huomautti, että intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan yksinmyyntiedustajana sillä ei ole mitään mahdollisuuksia tuoda tuotetta muualta.

- (72) Väitteitä G-penisilliinin hinnanlaskusta ja kyseisen tuotteen Intiasta peräisin olevan tuonnin määrästä on käsitelty yksityiskohtaisesti edellä. Myös yhteisön tuotannonalan heikko kannattavuus on osoitettu edellä, ja sitä käsitellään myös jäljempänä. Lisäksi kaikki hintojen nousu, joka johtuu tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta, on tarkoitettu korjaamaan tuetun tuonnin vahingollisia vaikutuksia.

- (73) Ehdotus, jonka mukaan yhteisön tuotannonalan olisi lakattava tuottamasta kulutushyödykkeitä, vaikuttaa viittaavan siihen, ettei yhteisön tuotannonala olisi tehokas ja kilpailukykyinen tällä alueella. Yhteisön tuotannonala on kuitenkin epäilyksettä kilpailukykyinen.

Yleisten lääketuotteiden markkinat kasvavat, eikä ole mitään syytä, miksi yhteisön tuotannonalan olisi luovuttava tästä lupaavasta markkinasegmentistä.

- (74) Lopullisia lääkemuuotoja valmistavia tuottajia koskevia väitteitä ei voida hyväksyä niiden yleistävässä muodossa, koska niiden mukaan kyseiset yritykset yleensä käyttävät intialaisia antibiootteja lopullisten lääkemuuotojen valmistamiseen, mikä ei ole totta. Kuten eräiden yritysten vastauksista käy ilmi, ne eivät itse asiassa lainkaan vastusta tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Yksi yritys vaikutti jopa suhtautuvan myönteisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon, koska sillä oli ollut vaikeuksia tuotteidensa myymisessä hinnaltaan alhaisten, tuettuja maahantuottajia raaka-aineita sisältävien tuotteiden aiheuttaman kilpailun takia.

- (75) Tasoitustullien käyttöönotto voi vaikuttaa kielteisesti tuojiin ja myyjiin. Vaikutus vaihtelee sen mukaan, miten erikoistuneita ne ovat kyseisiin tuotteisiin ja alkuperämaihin. Vaikuttaa siltä, että useimmat tuojat ja myyjät eivät ole erikoistuneet ainoastaan kyseiseen Intiasta peräisin olevaan tuotteeseen, vaan niiden tuotevalikoima kattaa laajan määrän lääketuotteita, joita ne hankkivat ympäri maailmaa. Tämän vuoksi toimenpiteiden vaikutusten tuojiin ja myyjiin pitäisi olla vähäisiä.

Joissakin tapauksissa tasoitustullien vaikutus voi olla merkittävä, esimerkiksi niiden tuojien ja myyjien osalta, jotka toimivat kyseisen Intiasta peräisin olevan tuotteen yksinmyyntiedustajana tai vastaavan sopimuksen perusteella.

- (76) Tätä on kuitenkin verrattava yhteisön tuotannonalan etuun, koska ilman tuetun tuonnin aiheuttamien kielteisten vaikutusten korjaamiseen tarkoitettuja toimenpiteitä yhteisön tuotannonala luultavasti joutuisi yhä tekemisiin hinnan alittavuuden ja siitä seuraavien hintojen alenemisen kanssa, mikä on jo heikentänyt yhteisön tuotannonalan kannattavuutta. Jos tilanteen annetaan jatkua, yhteisön tuotannonalan ainoaksi vaihtoehtoksi voi jäädä joidenkin tuotantolinjojen tai jopa kokonaisten tehtaiden sulkeminen. On muistettava, että pelkätään kyseistä tuotetta valmistavat tuotantolinjat ja tehtaot työllistävät lähes 1200 ihmistä.

3. Yhteisön etua koskeva päätelmä

- (77) Asiaan liittyvien etujen tarkastelun perusteella katsotaan, ettei ole pakottavia syitä olla toteuttamatta toimenpiteitä kyseistä tuontia vastaan palauttamalla kilpaileva markkina-alue ja estämällä yhteisön tuotannonalalle aiheutuvien lisävahinkojen syntyminen.

H. LOPULLISET TOIMENPITEET

1. Vahingon korjaava taso

- (78) Yhteisön tuotannonalalle vahinkoa aiheuttamattoman hintatason määrittämisessä käytetystä voittomarginaalista intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalalla ei ollut tarvetta investoida tutkimukseen ja kehitykseen, koska lääketeollisuus ei rahoittaisi eikä sen pitäisi rahoittaa tutkimustaan kyseisen tuotteen kaltaisilla patenttoimattomilla kulutushyödykkeillä, ja että vähimmäisvoitto-osuudeksi ehdotettu 15 prosenttia liikevaihdesta olisi tämän vuoksi liioiteltua.
- (79) On totta, että voiton voidaan olettaa olevan erilainen, jos lääke on yhä patentilla tai muulla teollis- tai tekijänoikeudella suojattu, kuin yleisen patentittoman tuotteen ollessa kyseessä; tästä huolimatta ei voida hyväksyä väitettä siitä, että suojamattomien tuotteiden myyntivoittoja ei osoitettaisi lainkaan tutkimukseen ja kehitykseen.

(80) On muistettava, että tuotannonala rahoittaa lähes kaiken tutkimus- ja kehitystoimintansa omista varoistaan. Tämän vuoksi tulevaisuuden kilpailukyvyyn edellytyksenä on pitkän aikavälin kyky luoda nykyisten tuotteiden tuotantoprosessien parantamiseen ja uusien tuotteiden markkinoille saattamiseen tarvittavia varoja; tämä kyky riippuu mahdollisuuksista saada riittävästi voittoa jo markkinoilla olevista tuotteista.

(81) Ilman yhteisön tuotannonalan saavuttamaa tehokkuuden paranemista tutkimukseen ja kehitykseen suunnattujen varojen ja siitä seuranneiden tuotantoinvestointien ansiosta sekä ilman voiton paranemista yhteisön tuotannonalan voitaisiin katsoa jo tehneen tappiota.

On selvää, että nykyinen heikentynyt voittotaso aiheuttaisi vakavan esteen kyseisille investoinneille tulevaisuudessa ja vaikuttaisi sitä kautta yhteisön tuotannonalan kilpailukykyyn.

Lisäksi on muistettava, että lääketeollisuus on tuotannonala, jonka investointitaso on erittäin korkea. Sijoitetun pääoman tuottoprosentin pitämiseksi kohtuullisena kannattavuuden (voitto prosentina ilmaistuna) on oltava suurempi kuin tyypillisesti sellaisilla aloilla, joilla investoinnit ovat vähäisempiä.

(82) Edellä mainitun perusteella 15 prosentin voitto katsotaan kohtuulliseksi vähimmäistasoksi integroidusti toimivalle lääketeollisuudelle.

2. Tullien laji ja taso

(83) Toimenpiteiden lajista ei tehty huomautuksia. Tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon johtavien tukien määrän alustavaan määrittelyyn on tehty tarvittavat muutokset. Kolmen yhteistyöhön osallistuneen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta lopullinen tasoitustulli on alempi kuin väliaikainen tasoitustulli.

Väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 117–119 kappaleet vahvistetaan.

I. VÄLIAIKAISTEN TULLIEN KANTAMINEN

(84) Ottaen huomioon vientiä harjoittavien tuottajien osalta todettujen tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon johtavien tukien suuruus ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vakavuus, pidetään tarpeellisena, että asetuksen (EY) N:o 1204/98 mukaisesti väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti lopullisen tullin määräisinä.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli CN-koodeihin ex 2941 10 10 (Taric-koodi 2941 10 10*10), ex 2941 10 20 (Taric-koodi 2941 10 20*10) ja ex 2941 90 00 (Taric-koodi 2941 90 00*30) kuuluvan sellaisen Intiasta peräisin olevan amoksisilliinitrihydraatin, ampisilliinitrihydraatin ja kefaleksiinin tuonnissa, joka ei ole annostetuna eikä vähittäismyyntimuodossa tai -pakkauksissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava tulli mainittujen yritysten valmistamien tuotteiden tuonnin osalta on:

- Biochem Synergy Ltd., Indore (Taric-lisäkoodi: 8219): 9,6 prosenttia,
- Harshita Ltd., New Delhi (Taric-lisäkoodi: 8788): 9,1 prosenttia,
- Kopran Ltd., Mumbai (Bombay) (Taric-lisäkoodi: 8220): 8,7 prosenttia,
- Ranbaxy Laboratories Ltd., New Delhi (Taric-lisäkoodi: 8221): 6,3 prosenttia,
- Lupin Laboratories Ltd., Mumbai (Bombay) (Taric-lisäkoodi: 8222): 4,6 prosenttia,
- Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd., Chennai (Taric-lisäkoodi: 8224): 12 prosenttia,
- Torrent Pharmaceuticals Ltd., Ahmedabad (Taric-lisäkoodi: 8225): 0 prosenttia,
- Vitara Chemicals Ltd., Mumbai (Bombay) (Taric-lisäkoodi: 8225): 0 prosenttia,
- Gujarat Lyka Organics Ltd., Mumbai (Bombay) (Taric-lisäkoodi: 8225): 0 prosenttia,
- muut yritykset (Taric-lisäkoodi: 8900): 14,6 prosenttia.

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksen (EY) N:o 1204/98 mukaisesti väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät lopullisesti käyttöön otetun tullin määrän mukaisina.

Vapautetaan lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä lokakuuta 1998.

Neuvoston puolesta

W. SCHÜSSEL

Puheenjohtaja

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2165/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitellylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
8 päivänä lokakuuta 1998 annettuun komission asetukseen

(*ecua/100 kg*)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0707 00 05	052	91,5
	999	91,5
0709 90 70	052	97,3
	999	97,3
0805 30 10	052	70,3
	388	98,6
	524	52,3
	528	57,1
	999	69,6
0806 10 10	052	98,8
	064	65,1
	400	159,6
	999	107,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	39,2
	064	41,0
	388	32,8
	400	67,4
	404	64,7
	800	157,6
	999	67,1
0808 20 50	052	91,3
	064	56,4
	999	73,9

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2166/98,**annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,****sokerinvalmistajien sokerijuurikkaan myyjille B-maksun enimmäismäärän ja B-maksun välisen erotuksen vuoksi maksaman määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1997/1998**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1148/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 29 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1785/81 29 artiklan 2 kohdassa säädetään erityisesti, että jos B-maksu on pienempi kuin edellä mainitun asetuksen 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä, tarvittaessa muutettuna 5 kohtaa noudattaen, sokerinvalmistajien on maksettava sokerijuurikkaan myyjille 60 prosenttia B-maksun enimmäismäärän ja perittävän maksun välisestä erotuksesta; sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä kesäkuuta 1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1443/82 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 392/94 ⁽⁴⁾, 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että asetuksen (ETY) N:o 1785/81 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määrä on vahvistettava samaan aikaan ja samaa menettelyä noudattaen kuin tuotantomaksujen määrät,

markkinointivuodeksi 1997/1998 B-maksun enimmäismääräksi vahvistettiin sokerin osalta 37,5 prosenttia valkoisen sokerin interventiohinnasta; näin ollen sokerin

osalta kyseisenä markkinointivuonna perittävän B-maksun määrä on ainoastaan 36,8891 prosenttia valkoisen sokerin interventiohinnasta; tämän erotuksen vuoksi on syytä vahvistaa asetuksen (ETY) N:o 1785/81 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti sokerinvalmistajien sokerijuurikkaan myyjille tonnilta vakiolaatuista sokerijuurikasta maksama määrä, joka on 60 prosenttia edellä mainitusta erotuksesta, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Markkinointivuodeksi 1997/1998 asetuksen (ETY) N:o 1785/81 B-maksua koskevan 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi määräksi, joka sokerinvalmistajien on maksettava sokerijuurikkaan myyjille, vahvistetaan 0,30 ecua tonnilta vakiolaatuista sokerijuurikasta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4

⁽²⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38

⁽³⁾ EYVL L 158, 9.6.1982, s. 17

⁽⁴⁾ EYVL L 53, 24.2.1994, s. 7

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2167/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
banaanien tuontitodistusten antamisesta tariffikiintiön mukaisesti vuoden 1998
neljänneksi vuosineljänneksi (toinen jakso)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon banaanialan yhteisestä markkinajärjestelmästä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1637/98⁽²⁾,

ottaa huomioon banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1409/96⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 täydentävistä yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön alueelle tuotavien banaanien tariffikiintiöjärjestelmästä ja asetuksen (ETY) N:o 1442/93 muuttamisesta 1 päivänä maaliskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 478/95⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 702/95⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 2000/98⁽⁷⁾ vahvistetaan vuoden 1998 neljäntenä vuosineljänneksenä käytössä olevat määrät asetuksen (EY) N:o 478/95 4 artiklassa säädetyn hakemusten toisen esittämiskohdan osalta,

asetuksen (EY) N:o 1442/93 9 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos tiettyä vuosineljännestä ja tiettyä alkuperää, joka voi tapauksen mukaan olla yksittäinen maa tai asetuksen (EY) N:o 478/95 liitteessä I mainittujen maiden ryhmä, koskevat määrät, joille tuontitodistuksia haetaan yhden/useamman toimijaluokan osalta, ylittävät käytettävissä olevan määrät, on kuhunkin kyseistä alkuperää koskevaan hakemukseen sovellettava yhtenäistä vähennysprosenttia,

toisen jakson aikana esitettyjen hakemusten perusteella on syytä vahvistaa viipymättä määrät, joille todistuksia voidaan antaa kyseisten alkuperien osalta, ja

tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi, jotta todistuksia voitaisiin antaa mahdollisimman nopeasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tuontitodistuksia annetaan banaanien tuontiin sovellettavan tariffikiintiön mukaisesti asetuksen (EY) N:o 478/95 4 artiklan 1 kohdassa säädettyjen uusien hakemusten osalta vuoden 1998 neljännen vuosineljänneksen toiseksi jaksoksi todistushakemuksessa mainitulle määrälle.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 28

⁽³⁾ EYVL L 142, 12.6.1993, s. 6

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 20.7.1996, s. 13

⁽⁵⁾ EYVL L 49, 4.3.1995, s. 13

⁽⁶⁾ EYVL L 71, 31.3.1995, s. 84

⁽⁷⁾ EYVL L 257, 19.9.1998, s. 10

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2168/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/
98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2094/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta tiettyjä AKT-maita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1079/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2005/98⁽⁶⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1079/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 2.—8. lokakuuta 1998 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 30,98 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 266, 1.10.1998, s. 61

⁽⁵⁾ EYVL L 154, 28.5.1998, s. 24

⁽⁶⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2169/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/
98 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2094/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2004/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ei ole viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2004/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 2.—8. lokakuuta 1998 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 38,00 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 266, 1.10.1998, s. 61.

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 4.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2170/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2094/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1078/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1078/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 2.–8. lokakuuta 1998 toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 67,46 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 266, 1.10.1998, s. 61.

⁽⁵⁾ EYVL L 154, 28.5.1998, s. 20.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2171/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2094/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

Espanjasta kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1564/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1564/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 2.–8. lokakuuta 1998 toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 73,96 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 266, 1.10.1998, s. 61.

⁽⁵⁾ EYVL L 203, 21.7.1998, s. 6.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2172/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2094/98⁽⁴⁾,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventio-toimenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 21 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2007/98⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo, että

Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 2007/98,

asetuksen (EY) N:o 2007/98 8 artiklassa säädetään, että komission voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 2.–8. lokakuuta 1998 osana asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitettua kauran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 266, 1.10.1998, s. 61.

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 13.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2173/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
asetuksessa (EY) N:o 1746/98 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2094/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1746/97⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea tai vähimmäismaksua, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 2.–8. lokakuuta 1998 osana asetuksessa (EY) N:o 1746/98 tarkoitettua rukiin vientitukea tai vientimaksua koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 266, 1.10.1998, s. 61.

⁽⁵⁾ EYVL L 219, 7.8.1998, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2174/98,**annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,****viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen
vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2094/98⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitettujen tekijät,

vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava

viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 267, 1.10.1998, s. 61

LIITE

**viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellet-
tavien tukien vahvistamisesta 8 päivänä lokakuuta 1998 annettuun komission asetukseen**

(ecua/t)			(ecua/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	42,50
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	39,75
1001 90 99 9000	03	21,00	1101 00 15 9150	01	36,50
	02	0	1101 00 15 9170	01	33,75
1002 00 00 9000	03	50,00	1101 00 15 9180	01	31,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	57,50	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	0 ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— ⁽²⁾
1005 90 00 9000	03	36,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	0 ⁽²⁾
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

⁽¹⁾ Määräpaikat ovat:

- 01 kaikki kolmannet maat,
- 02 muut kolmannet maat,
- 03 Sveitsi, Liechtenstein.

⁽²⁾ Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2175/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla,

vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/

95⁽⁶⁾, 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan, koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän,

maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

tietty maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 8 päivänä lokakuuta 1998 annettuun komission asetukseen

<i>(ecua/t)</i>		<i>(ecua/t)</i>	
Tuotekoodi	Tuen määrä	Tuotekoodi	Tuen määrä
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	73,85	1104 23 10 9100	79,13
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	63,30	1104 23 10 9300	60,66
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	63,30	1104 29 11 9000	27,46
1102 90 10 9100	68,15	1104 29 51 9000	26,92
1102 90 10 9900	46,34	1104 29 55 9000	26,92
1102 90 30 9100	65,90	1104 30 10 9000	6,73
1103 12 00 9100	65,90	1104 30 90 9000	13,19
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	94,95	1107 10 11 9000	47,92
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	73,85	1107 10 91 9000	80,87
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	63,30	1108 11 00 9200	53,84
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	63,30	1108 11 00 9300	53,84
1103 19 10 9000	47,22	1108 12 00 9200	84,40
1103 19 30 9100	70,42	1108 12 00 9300	84,40
1103 21 00 9000	27,46	1108 13 00 9200	84,40
1103 29 20 9000	46,34	1108 13 00 9300	84,40
1104 11 90 9100	68,15	1108 19 10 9200	47,12
1104 12 90 9100	73,22	1108 19 10 9300	47,12
1104 12 90 9300	58,58	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	27,46	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	96,75
1104 19 50 9110	84,40	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	74,07
1104 19 50 9130	68,58	1702 30 91 9000	96,75
1104 21 10 9100	68,15	1702 30 99 9000	74,07
1104 21 30 9100	68,15	1702 40 90 9000	74,07
1104 21 50 9100	90,86	1702 90 50 9100	96,75
1104 21 50 9300	72,69	1702 90 50 9900	74,07
1104 22 20 9100	58,58	1702 90 75 9000	101,38
1104 22 30 9100	62,24	1702 90 79 9000	70,36
		2106 90 55 9000	74,07

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tarkkelys on esihyytelöitynyt.

⁽²⁾ Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit ja alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2176/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten ruokintaan käytettävien viljapohjaisiin rehuseoksiin sovellettavan tuonti- ja vientijärjestelmän osalta sekä vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1162/95 muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1517/95⁽³⁾ 2 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

laskemisessa on otettava huomioon myös viljatuotepitoisuus; yksinkertaisuuden vuoksi tukea olisi maksettava kahdelle "viljatuotteiden" luokalle, eli maissille, jota käytetään yleisimmin vientiin tarkoitettujen rehuseosten valmistuksessa, ja maissipohjaisille tuotteille, sekä "muille viljoille", jotka muodostuvat tukeen oikeutetuista viljatuot-

teista, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita; tukea on myönnettävä rehuseosten sisältämän viljatuotteiden määrän mukaan,

tuen määrässä on lisäksi otettava huomioon kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla, tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla ja viennin taloudelliset seikat,

tuen laskemisen perusteena olisi tällä hetkellä kuitenkin suotavaa käyttää rehuseoksissa yleisesti käytettyjen raaka-aineiden hinnoissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla todettua eroa, mikä mahdollistaa mainittujen tuotteiden viennin taloudellisten edellytysten selkeämmän huomioon ottamisen,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetusten (ETY) N:o 1766/92 ja (EY) N:o 1517/95 soveltamisalaan kuuluvien rehuseosten vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 51

LIITE

viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 8 päivänä lokakuuta 1998 annettuun komission asetukseen

Vientitukea saavan tuotteen koodi ⁽¹⁾:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

(ecua/tonni)

Viljatuotteet ⁽²⁾	Tuen määrä ⁽²⁾
Maissi ja maissipohjaiset tuotteet CN-koodit 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	52,75
Viljatuotteet ⁽²⁾ , lukuun ottamatta maissia ja maissi- pohjaisia tuotteita	36,18

⁽¹⁾ Tuotekoodit määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 5 jaksossa.

⁽²⁾ Tukea varten otetaan huomioon ainoastaan viljatuotteista lähtöisin oleva tarkkelys.

Viljatuotteina pidetään yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeiden 0709 90 60 ja 0712 90 19, 10 ryhmän, nimikkeiden 1101, 1102, 1103 ja 1104 tuotteita, lukuun ottamatta alanimikkeen 1104 30 tuotteita ja alanimikkeisiin 1904 10 10 ja 1904 10 90 kuuluvien viljatuotteiden sisältöä. Yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeiden 1904 10 10 ja 1904 10 90 viljatuotesisältöä pidetään yhtä suurena kuin valmiiden tuotteiden painoa.

Tukea ei myönnetä viljoille, joiden tarkkelyksen alkuperää ei voida selvästi määrittää analyysissä.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2177/98,**annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,****perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella,

tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämismäärän soveltamisesta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1222/94⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1352/98⁽⁶⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle

kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle,

neuvoston päätöksessä 87/482/ETY⁽⁷⁾ hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräraikan mukaan,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetään, että jos asetuksen 4 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettua todistusta ei toimiteta, alennettu vientituki on säädettävä ottaen huomioon tuotantotuen määrä, jota sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1011/98⁽⁹⁾, mukaisesti kyseiselle perustuotteelle tuotteen oletettuna valmistusajankohtana, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin asetuksen (EY) N:o 1222/94 liitteessä A mainittuihin ja joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin sovellettavien tukien määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4

⁽⁵⁾ EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5

⁽⁶⁾ EYVL L 184, 27.6.1998, s. 25

⁽⁷⁾ EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36

⁽⁸⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112

⁽⁹⁾ EYVL L 145, 15.5.1998, s. 11

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrän vahvistamisesta 8 päivänä lokakuuta 1998 annettuun komission asetukseen

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta
1001 10 00	Durumvehnä: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa	— —
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa: – – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa ⁽²⁾ – – muissa tapauksissa	1,750 — 2,692
1002 00 00	Ruis	4,722
1003 00 90	Ohra	5,944
1004 00 00	Kaura	3,661
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa: – tärkkelys: – – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa ⁽²⁾ – – muissa tapauksissa – CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisiirappi ⁽³⁾ : – – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa ⁽²⁾ – – muissa tapauksissa – muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö)	1,774 5,275 1,129 4,629 5,275
	CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatärkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen: – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa ⁽²⁾ – muissa tapauksissa	1,774 5,275
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi: – lyhytjyväinen – keskipitkäjyväinen – pitkäjyväinen	10,800 10,800 10,800
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	3,100
1007 00 90	Durra	5,944

⁽¹⁾ Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettaviin tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) n:o 1222/94, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5).

⁽²⁾ Kyseessä olevat tavarat ovat komission asetuksen (ETY) n:o 1722/93, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteeseen I kuuluvia tavaroita (EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112).

⁽³⁾ CN-koodien NC 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2178/98,
annettu 8 päivänä lokakuuta 1998,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
1907/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 1907/98⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Espanjaan,

komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1963/95⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet; tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä,

jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1907/98 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 2.–8. lokakuuta 1998 jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 67,95 ecua tonnia kohti 4 000 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä lokakuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 248, 8.9.1998, s. 19.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 189, 10.8.1995, s. 22.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 7 päivänä lokakuuta 1998,

neuvoston päätöksen 98/256/EY muuttamisesta tiettyjen BSE:hen liittyvien
kiireellisten suojatoimenpiteiden osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2974)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(98/564/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojatoimenpiteistä sekä päätöksen 94/474/EY muuttamisesta ja päätöksen 96/239/EY kumoamisesta 16 päivänä maaliskuuta 1998 tehtyä neuvoston päätöstä 98/256/EY ⁽³⁾ sovelletaan 15 päivästä huhtikuuta 1998, jolloin se annettiin tiedoksi jäsenvaltioille,

on aiheellista sallia aineksen toimittaminen tutkimustarkeuksiin Yhdistyneestä kuningaskunnasta muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden virallisesti tunnustettuihin laboratorioihin erityisesti testien kehittämiseksi naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) diagnooseja varten, ja

tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 98/256/EY seuraavasti:

1) Lisätään 4 artiklan 1 kohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) Yhdistyneessä kuningaskunnassa teurastetuista nautaeläimistä saatuja, BSE:n tutkimukseen ja BSE:n diagnostisiin testeihin tarkoitettuja näytteitä Weybridgessä sijaitsevasta Veterinary Laboratory Agencysta virallisesti hyväksyttyihin laitoksiin.”

2) Korvataan 4 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”1 kohdassa” ilmaisulla ”1 kohdan a ja b alakohdassa”.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49

⁽³⁾ EYVL L 113, 15.4.1998, s. 32